

21 Μαΐου 2020

Αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός: Δεν μπορεί κανείς να λατρεύσει τον Θεόν, παρά μόνον όταν ενώνεται του!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός (1934-2019).

Ο αββάς Ησαίας είναι χαρίεις άνθρωπος, ομιλεί με γλυκύτητα και στοργή, θέτει δε πάντα ως θεμέλιο της πνευματικής ζωής τον πλησίον.

Με τον προκείμενο λόγο μας υποδεικνύει πώς μπορούμε να ζούμε ειρηνικά με τους άλλους, για να μην είναι η ζωή μας συνεχής διαμάχη.

Αναφέρεται σε θέματα πρακτικά, τα οποία είναι βίωμα όλων εκείνων που ζουν την πάλη της μυστικής και της νυχτερινής ζωής.

“Εάν περιπατήτε μετ’ αλλήλων εν οδώ, προσέχετε εν άπασι τω λογισμώ τον εν υμίν ασθενούς, καν τε χρήζη του καθήσαι ολίγον, καν τε γεύσασθαι προ της ώρας μικρόν”. [5, 1]

Όταν οδοιπορήτε με άλλους αδελφούς, πιθανόν κάποιος να είναι ασθενής στο σώμα ή στην ψυχή και να θέλη να καθίση λίγο, ή να φάη πριν έρθη η ώρα. Εσύ, πριν αυτός το ζητήσει, να καταλάβης ότι θέλει να φάη ή να ξεκουρασθή. Προσποιήσου λοιπόν ότι κουράσθηκες εσύ, για να μπορέση να ξεκουρασθή εκείνος.

“Εάν εξέλθητε μετ’ αλλήλων εις πάρεργον, έκαστος υμών πρόσχη εαυτώ και μη τω αδελφώ αυτού· μη διδάξη ή διατάξη τι αυτώ”.

Εδώ πάλι το κριτήριο είναι ο άλλος, αλλά με μία διαφορετική αντιμετώπισι. Το

έργο του μοναχού είναι η προσευχή, η μελέτη και το διακόνημά του. Κάθε τι άλλο θεωρείται ότι γίνεται εν παρέργω, στο διάλειμμα.

Όταν λοιπόν πηγαίνετε σε πάρεργο, σε παγκοινιά* θα λέγαμε εμείς, να κοιτάζη ο καθένας τον εαυτό του και όχι τον άλλον.

Αν κοιτάξης τι κάνει ο άλλος, θα σου μπη ο λογισμός να τον διορθώσης και να τον διδάξης. Ορθώς το κάνει; Κακώς το κάνει;

Εσένα μη σου ξεφύγη λέξι. Και μόνον το ότι είδες και διεπίστωσης ότι ο άλλος κάτι δεν κάνει καλώς, ήδη απέτυχες.

Τουλάχιστον ας μη γονιμοποιηθή το κακό μέσα σου και αποδώση μεγαλύτερο κακό.

“Εάν ποιήτε πάρεργον ένδον εν τω κελλίω ή οικοδομήτε τι έως εστίας ή οιονδήποτε πράγμα, τον ποιούντα το έργον εάσατε ποιήσαι ως αν βούληται”.

Εάν υποθέσωμε ότι κάνετε κάποιο πάρεργο μέσα στο κελλί και όχι έξω στο ύπαιθρο, αφήστε αυτόν ο οποίος το φτιάχνει να το κάνη όπως το καταλαβαίνει.

“Εάν αδελφοί παραβάλωσιν υμίν, μη θελήσητε παντελώς ερωτήσαι αυτούς τι των βλαπτόντων, και εάσωσιν υμίν αιχμαλωσίαν εν τω κελλίω· ει δε ο παραγενόμενος μη δυνηθή εγκρατεύσασθαι και είπη ενί εξ υμών, ως είρηται, τι των βλαπτόντων υμάς, μη θελήση ο ακούσας τινί των αδελφών ταύτα εξειπείν, αλλά σιωπήση, έως ου η αιχμαλωσία αυτού παρέλθη απ’ αυτού, ίνα μη ιού θανατηφόρον εμπλήση τας καρδίας αυτών”.

Εάν έρθη κάποιος επισκέπτης, μοναχός ή λαϊκός, μην του κάνης καμιά κοσμική ερώτησι, διότι θα μπη η αιχμαλωσία μέσα στο κελλί σου, θα σε αιχμαλωτίση ο λογισμός. Ό,τι και αν ρωτήσης, θα πάρης κοσμική απάντησι. Δεν σου φθάνουν οι πειρασμοί σου και οι λογισμοί σου; Με το να ρωτάς, προσθέτεις κόπρον επί την κόπρον, σαπρίαν επί την σαπρίαν. Βάζεις λογισμό. Τι θέλεις και ρωτάς;

Εμείς οι Έλληνες είμαστε έξυπνοι. Ρωτάμε, τι κάνετε; πώς είσθε; τι γίνεσθε; καλά είσθε; οι πατέρες καλά είναι; Κάνομε επτά οκτώ ερωτήσεις με το ίδιο νόημα και τίποτε παραπάνω. Πολύ σοφό αυτό.

Μην ανοίγης κύκλο ενδιαφέροντος και απασχολήσεως, διότι θα μπη η αιχμαλωσία στην καρδιά σου, στο κελλί σου. Να σε πιάσουν οι εχθροί έξω από το κελλί, το δέχομαι.

Αλλά να σε πιάσουν μέσα στο κελλί σου με τον άνθρωπο που ήρθε, και η έλευσίς του αντί ευλογίας να γίνη κατάρα, δεν το δέχομαι.

Εάν ο επισκέπτης δεν είναι εγκρατής και αρχίση να σου λέγη μάταιους λόγους, εσύ μην τους μεταφέρης στους άλλους.

Φθάνει που η αιχμαλωσία κατέλαβε εσένα, ας μην μπη και στις ψυχές των άλλων

αδελφών που συνοικούν μαζί σου.

Κάνε υπομονή, σιώπα, κανε προσευχή, έως ότου η αιχμαλωσία παρέλθη, ούτως ώστε ο θανατηφόρος ιός να μην εξέλθη από εσένα και εισέλθη και στους υπολοίπους αδελφούς.

Όσο ευρύτερο είναι το πεδίο των απασχολήσεων, των μελετών, των προβλημάτων, των ενδιαφερόντων ενός ανθρώπου, τόσο μεγαλύτερη είναι η αιχμαλωσία την οποία υφίσταται και τόσο περισσότερο χωρίζεται από τον Θεόν.

Δεν μπορεί κανείς να λατρεύση τον Θεόν, παρά μόνον όταν ενώνεται, συσσωματώνεται, συμπνευματίζεται μαζί του.

Κάθε τι άλλο είναι μία τελεία απομάκρυνσις από τον Θεόν, η οποία επέρχεται φυσιολογικά. Γι' αυτό, λέγει, όσο μπορείς, στένωσε τον ορίζοντά σου.

Εάν είναι δυνατόν, μη σε νοιάζει τίποτε, ούτε καν τα του Θεού, παρά μόνον αυτός ούτος ο Θεός.

* Παγκοινιά είναι η εργασία η οποία γίνεται από κοινού με την συμμετοχή όλης της αδελφότητας.

Απόσπασμα από το βιβλίο του μακαριστού Αρχιμ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου, "Λόγοι Ασκητικοί, Ερμηνεία στον Αββά Ησαΐα", κεφάλαιο "Περί εντολών πιστών και οικοδομής των θελώντων μετ' ειρήνης οικήσαι μετ' αλλήλων". Εκδόσεις Ίνδικτος.